

”Levyraati” - ”I Will Always Love You”

Sataman Ilta 20.2.2021 Arto Malmberg

Messikysymykset ovat tekstin lomassa punaisella.

Keskittykää niihin kysymyksiin mitkä tuntuvat ajankohtaisilta.

Tehkää tämä kaikki rukoillen ja anoen Jumalan Pyhän Hengen vaikutusta kokoontumiseenne.

Arto ottaa mielellään vastaan ”kaikenkarvaista palautetta” opetukseen ja kysymyksiin liittyen. arto@satamaseurakunta.fi

I Will Always Love You valikoitui varmastikin opetuksemme nimeksi juurikertosäkeistönsä perusteella. Suomeksi ”Tulen aina rakastamaan sinua” laulu julkaistiin Whitney Houstonin albumin ensimmäisenä singlenä vuonna 1992 ja siitä tuli jättimenestys, jota myytiin yli 12 miljoonaa kappaletta maailmanlaajuisesti. Alunperin tuon kappaleen oli tehnyt Dolly Parton taiteilija ystävälleen heidän ammatillisen yhteistyön päättymisen kunniaksi, jäähyväislauluksi.

Kuuntelin tuon biisin valmistellessani tätä opetusta ja täytyy sanoa että Whitney Houstonin itensiivinen tulkinta kosketti minua, varsinkin kertsii. Itselläni se nostatti rakkauden, yhteenkuuluvuden, uskollisuuden tunteita. Samoja tunteita, kuin mitä olen kokenut suhteessa niin Jumalaan kuin vaimoonikin. Tämä oli siis oma subjektiivinen kokemukseni.

Ihminen on luotu Jumalan rakkauden kohteeksi ja myös osoittamaan rakkautta eteenpäin. Kun Jumalan rakkaus koskettaa meitä lähimmäisen kohtaamisen, palvelun, Jumalan sanan ja Pyhän Hengen voiman kautta, ravitsee se syvällä sisimmässämme olevaa rakastetuksi tulemisen tarvetta.

Tässä opetuksessa pysähdymme tosielämän kertomuksiin, sellaisten ihmisten elämään, joita Jumalan rakkaus kosketti. Heidän kohdallaan rakkaus ei jäänyt vain tunteiden liikutuksen tasolle, vaan siitä tuli elämää muuttava voima, joka heijastui lähimmäisten palvelemiseen ja puolesta taistelemiseen.

Aloitatan ensin kahdesta Raamatun henkilöstä ja tullaan siitä vähän lähemmäksi omaa aikaamme.

Jäsennys

1. Pietari
2. Paavali
3. William Wilberforce ja Thomas Clarkson

1. Pietari kohtaa Jeesuksen

Pietari ilmestyy Raamatun lehdille siinä vaiheessa, kun Jeesus kutsuu häntä seuraajakseen.

Luukkaan mukaan Jeesus on jo hieman aiemmin käynyt Pietarin kodissa parantaen tämän anopin kuumeesta. Tapahtumassa, josta jatkan, Jeesus on opettamassa kansanjoukkoa Genesaretin järven rannalla. Hän astuu Pietarin veneeseen ja pyytää tätä viemään hänet vähän matkan päähän rannasta. Opetuksen jälkeen Jeesus kehottaa Pietaria viemään veneen syvemmälle ja heittämään verkot apajalle.

5:5 Niin Simon vastasi ja sanoi hänelle: "Mestari, koko yön me olemme tehneet työtä emmekä ole mitään saaneet; mutta sinun käskystäsi minä heitän verkot."

5:6 Ja sen tehtyään he saivat kierretyksi suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeilivät.

5:7 Niin he viittasivat toisessa venheessä oleville tovereilleen, että nämä tulisivat auttamaan heitä; ja he tulivat. Ja he täyttivät molemmat venheet, niin että ne olivat uppoamaisillaan.

5:8 Kun Simon Pietari sen näki, lankesi hän Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: "Mene pois minun tyköäni, Herra, sillä minä olen syntinen ihminen."

Luuk

Pietari on ammattikalastaja ja Jeesus on talonrakentaja. Ammatti perittiin isältä - pojalle - periaatteella. Pietarilla oli varmasti kalapaikat tiedossa, myös se miten kala yleensä liikkuu. Nyt talonrakentaja Jeesus tulee neuvomaan ammattikalastajaa, miten tulee kalastaa. Siinä on voinut olla vähän nielemistä, että Pietari ylipäätään lähti toteuttamaan Jeesuksen kehoitusta. Hurja kalansaalis yllätti ja pysäytti niin Pietarin kuin Sebedeuksen pojatkin.

Jeesus täynnä armoa ja totuutta, saa Pietarin näkemään ja kokemaan oman syyllisyytensä. Pietarin reaktio ja sanat ”Herra, mene pois luotani! Minä olen syntinen mies” on ihmiselle luonteenomaista. Syyllisyyden tunteessa helposti peräännymme ja piiloudumme.

Sitä ei Jeesus kuitenkaan halunut silloin, eikä halua vieläkään. Kun Jeesus näkee Pietarin, Hän tietää Pietarin puutteet ja synnit. Jeesuksen ajatus ei ole hyljätä Pietaria kelvottomana. Jeesus halusi näyttää hänelle armoaan ja rakkauttaan. Jeesus tahtoi antaa Pietarille elämän, jolla oli merkitys ja päämäärä. Jeesus tiesi mitä Pietarista tulee, ihmisten kalastaja, vaikka siihen oli vielä pitkä matka.

Jeesuksen vastaus Pietarin pyyntöön mennä pois, menee suoraan asian ytimeen. ”Älä pelkää, tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä.” Pelko oli Pietarilla se tunne mikä sai hänet perääntymään.

Sovellus:

Pelko oli se tunne mikä sai aikanaan Aadamia ja Eevan piiloutumaan syntiinlankeemuksessa. Pelon tunne saa meidät ihmiset karttamaan totuutta itsestämme ja tilastamme. Haluamme piiloutua Jumalalta, kun emme ymmärrä Hänen rakkauttaan itseämme kohtaan.

Johannes kirjoittaa kirjeessään...

Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.

1. Joh 4:18

Tänä päivänä puhutaan paljon turvallisesta tilasta. Ihmiselle pitäisi olla turvallinen tila, olla oma itsensä. Tällainen turvallinen tila halutaan luoda keinotekoisesti siten, ettei puhuta mitään sellaista, josta joku voisi pahoittaa mielensä.

Turva ei kuitenkaan tule siitä, että kartetaan totuuden kohtaamista, vaikka se tekisi kipeää ja vaikka siitä pahoittaisi mielensä. Turva tulee siitä, että kohdatessamme totuuden, meille avautuu mahdollisuus kohdata myös armo ja rakkaus. Tämä kaikki on Kristuksessa ja hänen persoonassaan.

Jeesuksen sanat meille tämän päivän ihmisille on edelleen, älä pelkää. Älä pelkää kohdata totuutta, koska vain totuudessa eläminen vapauttaa armon ja anteeksi antamuksen voiman.

Myöhemmät vaiheet Pietarin elämästä osoittavat, että hänen kasvunsa Jeesuksen seuraajana ja opetuslapsena oli lievästi sanottuna poukkoilevaa. Pietarin elämä on rohkaiseva esimerkki siitä, että Jeesus ei jätä työtään kesken silloinkaan, kun tulee mokia ja hairahduksia.

1. Onko sinulla ollut hetkiä, jolloin olisit halunut paeta Jumalaa? Millaisia?

Hypätään Pietarin elämässä pari kolme vuotta eteenpäin.

2. Pietari kieltää Jeesuksen.

Jeesus on kuulusteltavana ylimmäisen papin talossa ja Pietari on urheasti seurannut Jeesusta sinne asti. Olihan hän luvannut joitakin hetkiä aiemmin seurata mestariansa vaikka kuolemaan asti.

56 Niin eräs palvelijatar, nähdessään hänen istuvan tulen ääressä, katseli häntä kiinteästi ja sanoi: "Tämäkin oli hänen kanssaan."

57 Mutta hän kielsi sanoen: "Nainen, en tunne häntä."

58 Ja hetkisen perästä näki hänet toinen, eräs mies, ja sanoi: "Sinäkin olet yksi niistä." Mutta Pietari sanoi: "Mies, en ole."

59 Ja noin yhden hetken kuluttua vakuutti vielä toinen sanoen: "Totisesti, tämä oli myös hänen kanssaan; sillä onhan hän galilealainenkin."

60 Mutta Pietari sanoi: "En ymmärrä, mies, mitä sanot." Ja samassa, hänen vielä puhuessaan, lauloi kukko.

61 Ja Herra kääntyi ja katsoi Pietariin; ja Pietari muisti Herran sanat, kuinka hän oli hänelle sanonut: "Ennenkuin kukko tänään laulaa, sinä kolmesti minut kiellät."

62 Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.

Luuk 22

Pietari oli ollut Jeesuksen seurassa liki kolme vuotta. Hän oli nähnyt läheltä mestarinsa elämää ja oli tosissaan ajatellut olevansa valmis antamaan henkensä Jeesuksen tähden. Nyt kuitenkin oli tapahtunut monta outoa asiaa. Aikaisemmin Jeesus oli selvinnyt monesta kiperästä tilanteesta. Nyt Jeesus olikin vangittuna, häntä pahoinpideltiin.

Ajatteliko Pietari, että hänen paikkansa, Jeesuksen, Messiaan, vapauttajan, hallituksen ministerinä, ei näyttänytkään enää kovin todennäköiseltä. Eihän Jeesukselle näin pitänyt käydä. Jeesus petti Pietarin odotukset. Jeesus ei taistelutkaan pahaa vastaan. Pietarihan oli valmis taistelemaan Mestarinsa puolesta, mutta nyt Jeesus ei tee mitään vastarintaa. Jeesus päin vastoin paransi sen miehen, ylimmäisen papin palvelijan korvan, jonka Pietari oli miekallaan sivaltanut irti.

Pietari joutui todella rajuun seulaan.

Oliko Jeesuksen seuraaminen ollutkin aivan turhaa. Oliko puheet Messiaasta ja vapauttajasta kaikki ihan huuhaata. Mistä tässä kaikessa on oikein kysymys. Nyt hän oli kieltänyt edes tuntevansa parasta ystävänsä, Herraansa jolle oli vannonut uskollisuutta kuolemaan asti toisten opetuslasten edessä. Ei tämän näin pitänyt mennä. Valtava hämmennys, häpeä, syyllisyys, pelko.

Kaikki se mitä Pietari luuli ymmärtäneensä Jeesuksesta ja hänen tehtävästään, romutettiin. Kaikki se mitä Pietari ajatteli omasta tehtävästään Jeesuksen hallinossa ja seuraajana, romutettiin. Kaikki tuntui olevan mennyttä. Ei ole ihme jos pimeys, pelko ja synkkyys sai vallan.

Sovellus:

Onko sinulle koskaan käynyt niin, että ajatuksesi Jeesuksen seuraamisesta ei ollutkaan sitä, mitä siltä odotit.

Elämä ei johtanutkaan menestyvään tehtävään. Päinvastoin koit joutuneesi sivuraiteelle, kenties keskelle tavallista arkea, jossa ei tapahdukkaan mitään hohdokasta. Tuntuu kuin Jumalan kello olisi pysähtynyt omassa elämässä.

Elämään tuli vastoinkäymisiä, sairautta, ongelmia, joita Jeesuksen seuraajalle ei pitänyt tulla.

Välillä näyttää olevan niin, että unelmamme murskataan totaalisesti. Se ei kuitenkaan estä sitä, etteikö Jumala edelleen rakasta meitä ja ettemme olisi Hänen suunnitelmassaan.

2. Millaiset haasteet ovat saaneet sinut epäilemään Jumalan rakkautta ja huolenpitoa elämässäsi?

Pietarin pimeyteen alkoi kajastamaan valoa ylösnousemuksen aamuna. Valoa tuli lisää, kun Jeesus ilmestyi hänelle ja muille opetuslapsille. Vaikka Pietari oli kieltänyt Jeesuksen, ei Jeesuksen rakkaus häntä kohtaan ollut siitä muuttunut.

3. Kolme kovaa kysymystä

Hypätään siihen hetkeen, kun Pietari on ystävineen palanut tuttuun hommaan - kalastamiseen. Jeesus tulee jälleen Pietarin työn ääreen ja neuvoo kuinka kalaa tulee.

Pietarissa on jotain muuttunut siitä, kun Jeesus ensimmäisen kerran tuli työssään hääräävän Pietarin luo. Pietari ei pyydä menemään Jeesusta pois, vaan päinvastoin pyrkii kiireesti Jeesuksen luo. Hän on tullut tuntemaan Herraansa, tuntemaan hänen rakkauttaan. Vaikka hän oli kieltänyt Jeesuksen, Pietari halusi mennä kiireesti Jeesuksen luo.

Kun Jeesus ja muut saapuvilla olevat opetuslapset ovat asettuneet nuotion ympärille, Jeesus aloittaa mielenkiintoisen keskustelun.

21:15 Kun he olivat einehtineet, sanoi Jeesus Simon Pietarille: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?" Hän vastasi hänelle: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas." Hän sanoi hänelle: "Ruoki minun karitsoitani."

21:16 Hän sanoi hänelle taas toistamiseen: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?" Hän vastasi hänelle: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas." Hän sanoi hänelle: "Kaitse minun lampaitani."

21:17 Hän sanoi hänelle kolmannen kerran: "Simon, Johanneksen poika, olenko minä sinulle rakas?" Pietari tuli murheelliseksi siitä, että hän kolmannen kerran sanoi hänelle: "Olenko minä sinulle rakas?" ja vastasi hänelle: "Herra, sinä tiedät kaikki; sinä tiedät, että olet minulle rakas." Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki minun lampaitani."

Joh

Suomennan edellä käytyä keskustelua hieman lisää.

Jeesus kysyy Pietarilta kaksi ensimmäistä kertaa agape rakkautta. ”Pietari, rakastatko minua itsesi antavalla, uhraavalla ja pyyteettömällä rakkaudella”. Tähän Pietari vastaa joka kerta, filia rakkaudella, ”Herra, minä pidän sinusta”. Kolmannella kerralla Jeesus kysyy, Pietari, pidätkö minusta? Ja tähän Pietari vastaa, ”Herra, minä pidän sinusta”.

Pietari oli rehellinen. Hän oli aikaisemmin luullut rakastavansa Jeesusta agape rakkaudella, mutta joutui katkerasti huomaamaan kieltäessään Herransa, ettei hänessä ollut agape-rakkautta. Ei ollut agapea, vaikka hän niin halusi ja vaikka hän niin luuli. Vaikka Pietari vastasi joka kerta filia rakkaudella Jeesukselle, ei se muuttanut Jeesuksen tehtävänantoa Pietarille. Pietari sai kutsun palvella Kristusta ja lähimmäisiään, vaikka hänellä itsellään oli vain ystävän rakkautta.

Jumala käytti Pietaria vielä monin eri tavoin, muutamia mainitakseni. Helluntain saarna jolloin uskoon tuli 3000 henkeä. Hän paransi kauniin portin pielessä olleen ramman ja todisti rohkeasti uskostaan vainoojiensa edessä. Oli vangittuna useampaan otteeseen uskonsa tähden. Samariassa hän oli rukoilemassa Pyhän Hengen täyteyttä uskoontulleille. Jopessa hän herätti kuolleen. Korneliuksen kodissa hän ensimmäistä

kertaa julisti evankeliumia pakanoille. Hän toimi myös Jerusalmiin seurakunnan johtajana. Myöhemmin hän todennäköisesti antautui kokonaan lähetystyöhön.

Tuli vielä aika jolloin Pietari rakasti Herraansa myös agape rakkaudella. Hän sai rakastaa Jeesusta itsensä antavalla, itsensä uhraavalla rakkaudella.

Perimätiedon mukaan Pietari kärsi marttyyrikuoleman v. 67 Keisari Neron toimeenpanemissa vainoissa. Kirkkohistorioitsija Eusebiuksen mukaan hänet ristiinnaulittiin pää alaspäin, koska hän ei katsonut itseään arvolliseksi että hänet ristiinnaulittaisiin Herransa tavoin. Jumalan Pyhästä Hengestä kumpuava rakkaus oli vallannut Pietarin.

Pietarin niin kuin monen muunkin marttyyriin elämässä toteutui Johanneksen kirjeen sanat. ”Täydellinen rakkaus karkoittaa kaiken pelon”.

Sovellus:

Tätä tekstiä lukiessani minun on todettava Pietarin tavoin.

”Rakastan Herra sinua ystävänä. Itsessäni minulla ei ole agape rakkautta sinua kohtaan tai lähimmäisiäni kohtaan.” Tämä on totuus itsestäni. Totta on myös seuraava asia.

Vaikka itsessämme ei ole agape rakkautta, se ei estä Herraa antamasta meille tehtävää. Se ei estä meitä palvelemasta Jumalaa. Matkan varrella, tehtävän mukaan meidät varustetaan tarvittavalla rakkaudella. Raamattu lupaa...

”...sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.” Room 5:5

Viimeiseen asti Pietari oli riippuvainen Pyhän Hengen vaikuttamasta rakkaudesta. Meikin olemme viimeiseen asti riippuvaisia Pyhän Hengen vaikuttamasta rakkaudesta.

3. Millaisia ajatuksia sinua herättä Jeesuksen ja Pietarin välinen keskustelu?

4. Mikä on minun tehtäväni Jumalan suunnitelmassa?

Siirrytään Pietarista Paavaliin. Paavali kertoo Timotetukselle osakseen tulleesta armosta.

4. Paavalin armokokemus

12 Minä kiitän häntä, joka minulle on voimaa antanut, Kristusta Jeesusta, meidän Herraamme, siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa

13 minut, entisen pilkkaajan ja vainoojan ja väkivallantekijän. Mutta minä sain laupeuden, koska olin tehnyt sitä tietämättömänä, epäuskossa;

14 ja meidän Herraamme armo oli ylen runsas, vaikuttaen uskoa ja rakkautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

1. Tim 1

Paljon pyhiä minä suljin vankiloihin, saatuani ylipapeilta siihen valtuuden, ja kun heitä tapettiin, annoin minä ääneni sen puolesta.

Ja kaikkialla synagoogissa minä usein koetin rankaisemalla pakottaa heitä herjaamaan Jeesusta, ja menin niin pitkälle vimmassani heitä vastaan, että vainosin heitä aina ulkomaan kaupunkeihin saakka.

Apt 26:10b-11

Paavalilla oli kipeä menneisyys. Menneisyydestään huolimatta, Jumala käytti häntä voimallisesti, vaiko juuri siksi.

Jeesus sanoi aikoinaan eräästä naisesta. Koska hän on saanut paljon anteeksi, hän rakastaa paljon. Paavalikin oli saanut paljon anteeksi, hän oli todella kokenut armoa ja rakkautta. Paavali sanat Herran armon runsaudesta ja rakkaudesta eivät olleet hänelle kliseitä.

Mitä se sai hänen elämässään aikaan? Vahvaa määrätietoisuutta, uskollisuutta Jumalan antamalle tehtävälle. En malta olla lukematta siitä mitä Paavali kertoo omista vaiheistaan. Muistetaan seuraavaa lukiessamme, että se ei ole ollut hänen omaa erinomaisuuttaan, vaan hän on voinut käydä läpi nämä kokemukset Jumalan armon vaikutuksesta.

”Minua on ruoskittu oikein olan takaa, ja monesti olen ollut kuoleman kielissä. Viidesti olen saanut juutalaisilta ruoskaa – aina yhtä vaille lain vaatimat 40 iskua. Kolmesti minua on piiskattu raipalla, ja kerran minua kivitettiin. Kolmesti olen haaksirikkoutunut, olen ajelehtinut meressä vuorokauden. Olen ollut jatkuvasti matkoilla. Olen ollut vaarassa hukkuu jokiin ja joutua rosvojen käsiin. Minua ovat uhanneet sekä oman kansani jäsenet että muihin kansoihin kuuluvat. Olen kokenut kaupungin, autiomaan ja meren vaarat. Olen joutunut vaaraan valeuskovien joukossa. Olen raatanut ja nähnyt vaivaa, valvonut usein, kärsinyt nälkää ja janoa, paastonnut, palellut ilman vaatteita. Tämän lisäksi tulee vielä jokapäiväinen paine ja huoli kaikista seurakunnista. Jos joku on heikko, enkö minäkin silloin ole heikko? Jos joku jää ansaan, eikö kipu silloin polta minuakin? Jos on pakko ylpeillä, ylpeilen heikkoudestani. Jumala, Herran Jeesuksen ikuisesti ylistetty Isä, tietää minun puhuvan totta.”

2. Kor 11:24-31 UT 2020

Lisään vielä tähän että Pietarin tavoin Paavali kärsi, marttyyrikuoleman Neron hallitusaikana. Ajankohdaksi on arvioitu vuotta 67.

5. Miten Paavalin edellä kokemat tapahtumat puhuttelevat sinua?

Sovellus:

Paavalilla oli eittämättä erityinen tehtävä ja kutsumus. Mikään yli-ihminen hän ei kuitenkaan ollut. Jumalan armo vaikutti hänessä. Kipeä menneisyys osaltaan muistutti siitä, että hän on ansioton, eikä koskaan voi ansaita Jumalan hyväksyntää omilla teoillaan.

Sama koskee meitäkin tänä päivänä. Onpa menneisyytemme tai nykyisyytemme kuinka pielessä tahansa, se ei tee tyhjäksi Jumalan voimaa ja armoa. Asian voi nähdä jopa päinvastoin. Missä synti on tullut suureksi, siellä armo on ylenpalttinen. Kun on saanut paljon anteeksi, niin ymmärtää Jumalan rakkauttakin sitä taustaa vasten.

Lopuksi vielä hyppäämme Paavalin ajoista 1700-luvulle.

Vapaus orjuudesta

Perehdytään vähän tarkemmin siihen mitkä seikat johtivat orjuuden ja orjakaupan kieltämiseen 1700-luvun Brittiläisessä imperiumissa.

Taustiedoksi seuraavaa.

Pohjois- ja Etelä Amerikkaan kuljetettiin kaikkiaan 10-12 miljoonaa ihmistä orjiksi, vuosien 1500-1880 välillä. Heistä arviolta 15% kuoli jo matkalla. Laivat oli pakattu todella täyteen. Yhden hengen tila laivalla oli alle 0,4 neliometriä, joka tarkoittaa vähän yli 60cm x 60cm kokoista pinta-alaa. Ihmisiä myytiin kuin karjaa. Osa heistä teki kotitalous- tai erilaisia käsitöitä. Suurin osa heistä oli mukana maanviljelyksessä. Brasilialaisilla sokeriviljelyksillä keskimääräinen eliniänodote oli 23 vuotta. Brittiläinen imperiumi oli tässä orjakaupassa isossa osassa, 1700-luvun loppupuolella he kaappasivat jopa 50 000 afrikkalaista vuosittain.

Orjuuden ja orjakaupan vastaisessa liikkeessä, Brittiläisessä imperiumissa vaikutti mies nimeltä William Wilberforce (24.8.1759-29.7.1833).

Hän oli englantilainen politikko ja hyväntekijä. Hän kasvoi rikkaassa perheessä luksuksen keskellä. Vuonna 1780, vain 21-vuotiaana, hän sai paikan parlamentista minne hän kovasti halusi. Ensimmäisinä vuosinaan hän ei tehnyt siellä juurikaan mitään, minkään päämäärän vuoksi. Hänen tavoitteensa oli lähellä hakea omaa kunniaa ja arvostusta.

Muutamassa vuodessa hienostoelämän tyhjiys alkoi kaivertaa mieltä ja se ajoi hänet lopulta syvään masennukseen. Kuusi vuotta parlamenttiin valitsemisensa jälkeen hän kääntyi kristityksi ja ajatteli ensin jättävänsä parlamentin. Tuossa vaiheessa John Newton kehotti häntä voimakkaasti käyttämään parlamentissa valtaa Jumalan kunniaksi. John itse oli aiemmin ollut orjakauppias, sama mies, joka sanoitti Amazing Grace- laulun. Tuolloin John Newton oli sen seurakunnan pastori, jossa William kävi.

Toinen samoihin aikoihin elänyt mies oli Thomas Clarkson (28.3.1760-26.9.1846).

Hän oli pastorin poika ja yliopisto-opintojen jälkeen hänen oli tarkoitus jatkaa isänsä jalanjälissä.

25 vuotiaana Thomas osallistui yliopistossa esseekilpailuun, jonka aihe oli seuraava: ” Onko laillista tehdä toisista orjia heidän tahtonsa vastaisesti?”. Se sai hänet perehtymään orjakauppaan ja orjuuteen perusteellisesti. Hän luki aiheesta ja haastatteli ihmisiä, jotka olivat siinä mukana eri tavoin. Hän sai palkinnon esseestään joka oli hyvin vaikuttava. Näissä vaiheissa hän koki kuinka esseen sisältö puhutteli häntä itseään myös hyvin voimakkaasti. Hän koki, että Jumala kutsui hänet taistelemaan orjuutta ja orjakauppaa vastaan.

Kumppaneineen Thomas Clarkson keräsi paljon tietoa orjuudesta antaen ne William Wilberforcelle, jotta orjakauppa saataisiin loppumaan. Hän muun muassa kiersi Britannian satamia keräten todisteita eritoten haastatteleamalla merimiehiä. Hän myös toi yleisön nähtäville käsirautoja, kahleita ja poltinrautoja. He yhdessä tekivät lakialoitteita orjakaupan lopettamiseksi vuosien 1789-1805 välillä, 16-vuoden aikana kaikkiaan yhdeksän kertaa, joista ei yksikään mennyt läpi. Vastustus kasvoi lopulta niin suureksi, että esimerkiksi Thomas joutui murhayrityksen kohteeksi. Lopulta vuonna 1807 heidän määrätietoinen ja periksiaantamaton työnsä palkittiin, kun parlamentti hyväksyi orjakaupan kieltävän lain. Tämän jälkeen he jatkoivat työtä kieltääkseen orjuuden kokonaan. Vuonna 1833, vain kolme päivää ennen William Wilberforcen kuolemaa, he tiesivät saaneensa tarpeeksi ääniä lain läpiviemiseen. Näin orjuus loppui Brittiläisessä imperiumissa ja 30 vuotta myöhemmin orjat saivat vapauden myös Pohjois-Amerikassa.

Sovellus:

William ja Thomas tekivät pitkään ja uskollisesti työtä, taistellessaan orjuutta vastaan. Kumpikin heistä omalla paikallaan ja kutsumuksellaan. Huikeaa nähdä orjuuden vastaisen taistelun kaari Wilberforcen elämässä, kuinka kolme päivää ennen kuolemaansa hän tiesi saaneensa tarpeeksi ääniä lain läpiviemiseen parlamentissa. Varmasti tuohon matkaan mahtui monenlaisia hetkiä, toivosta epätoivon syövereihin. Kuitenkin näillä miehillä oli usko Jumalaan ja kutsumus toimia lähimmäistensä parhaaksi. Rakkaus tuli näin näkyväksi käytännössä ja sillä oli mittaamaton vaikutus tulevaisuuteen ja tulvien sukupolvien elämään.

Ollaan uskollisia siinä tehtävässä, minkä olemme Jumalalta saanneet.

6. Mitä ajattelet omista vaikutusmahdollisuuksista tässä maailmassa?

7. Kuinka paljon vaikutusmahdollisuuksia rajoittaa omat ajatukset?

8. Mitä asialle voisi tehdä?

Kertaus:

Jeesuksen sanat meille tämän päivän ihmisille on edelleen, **älä pelkää.**

Älä pelkää kohdata totuutta, koska vain totuudessa eläminen vapauttaa armon ja anteeksi antamuksen voiman. Jeesus ei jätä työtään kesken silloinkaan, kun tulee mokia.

Välillä näyttää olevan niin, että **unelmamme murskataan** totaalisesti. Se ei kuitenkaan estä sitä, etteikö Jumala edelleen rakasta meitä ja ettemme olisi Hänen suunnitelmassaan.

Rakastan Herraa vain ystävänä.

Vaikka itsessämme ei ole agape rakkautta, se ei estä Herraa antamasta meille tehtävää. Se ei estä meitä palvelemasta Jumalaa.

Onpa menneisyytemme tai nykyisyytemme kuinka pielessä tahansa, se **ei tee tyhjäksi Jumalan voimaa ja armoa.** Kun käännyimme hänen puoleensa.

William Wilberforcen ja Thomas Clarkson rakkaus näkyi käytännössä, **pitkäjänteisenä ja periksiantamattomana** työnä ja sillä oli mittaamaton vaikutus tulevaisuuteen ja tulvien sukupolvien elämään.

Ollaan uskollisia siinä tehtävässä, minkä olemme Jumalalta saanneet